

jest jen proti usnesením, jimiž byl povolen zápis podle opovědi předepsané v §§ 9, 51, 53, 56 a 107, bez ohledu na to, zda usnesením byly porušeny právě předpisy, o nichž se zmiňují §§ 43 a 87, že však v ostatních případech rekursní právo finanční prokuratury je vyloučeno. Že nemělo býti státním zástupčím úřadům novým zákonem přiznáno právo k rekursu proti všem usnesením rejstříkového soudu v rejstříkových věcech společností s r. o., plyne z doslovu zákona, který mluví o právu rekursu propůjčeném § 102 odst. 4, který je ve spojitosti s odstavcem třetím, jež nový zákon ani nezrušuje ani nemění a jenž nebyl zrušen neb změněn ani zákonem čís. 257/1921. Nerozšířil tudíž zákon právo k rekursu finanční prokuratury nad míru vytčenou v odst. 3 a 4 § 102, nýbrž vytyčuje jen, že v tomto rozsahu zůstává rekursní právo neobmezeno, že není vázáno jen na porušení zásad §§ 43 a 87 zák. čís. 58/1906. Že tomu tak, plyne zejména též ze srovnání § 4 zrušeného již zákona čís. 257/1921 a z důvodové zprávy ústavněprávního výboru (tisk 523) s § 3 nového zákona čís. 64/1927 a s důvodovou zprávou téhož výboru k němu (tisk 260), jež v podstatě úplně souhlasí. Kdyby byl měl § 4 prvního zákona míti smysl, že státnímu zástupčímu úřadu přísluší právo k rekursu neobmezeně ve všech případech zápisů týkajících se společností s r. o., byl by býval vzhledem k všeobecnému předpisu § 1 téhož zákona zbytečný. Napadené usnesení rejstříkového soudu nelze zařaditi mezi ona, která má na zřeteli § 102 uvedeného zákona, nepřislušela tudíž finanční prokuratuře proti němu stížnost a měla býti pro nedostatek oprávnění stěžovatelky odmítnuta.

Čís. 10181.

Exekuce zabavením a prikázáním členských podílů dlužníka u společenstva s r. o. jest nepřipustná. Přípustnou jest však exekuce zabavením vypořádacího podílu, připadajícího dlužníku po jeho výstupu ze společenstva s r. o. Lhostejno, že vypořádací podíl ještě neexistuje.

(Rozh. ze dne 27. září 1930, R I 673/30).

K vydobytí peněžité pohledávky navrhl vymáhající věřitel povolení exekuce 1. zabavením členských podílů dlužníka u družstva s r. obm., 2. zabavením vypořádacích podílů připadajících dlužníku po jeho vystoupení z družstva s r. obm., 3. vypovězením členství dlužníka v družstvu s r. obm., 4. prikázáním zabavených podílů k vybrání. Soud první stolice exekuci povolil, rekursní soud exekuční návrh zamítl. Důvody: Stížnost jest odůvodněná. Exekuce zabavením členských podílů u společenstva s ručením obmezeným jest vůbec podle § 56 zákona ze dne 9. dubna 1873, čís. 70 ř. zák. a čl. VII. uvoz. zákona k exekučnímu řádu nepřipustná. Tyto podíly slouží ve smyslu § 48 čís. 1 zákona ze dne 9. dubna 1873 čís. 70 ř. zák. ke krytí pohledávek společenstevních věřitelů a teprve přebytek připadá podle § 48 čís. 2—3 a § 81 cit. zák. k dobru členů. Exekuci by bylo lze vésti nejvýše jen na úroky

ze vkladů a na podíl na případném zisku, po případě na to, co vybude pro člena při zrušení společenstva nebo při výstupu člena ze společenstva. Nelze proto ani exekučně vypovědět podíl člena, aniž lze zabavit nyní podíl vypořadací, poněvadž podíl sám nepodléhá exekuci, tudíž i jeho exekuční výpověď jest nepřipustná a vypořadací podíl dosud neexistující nemůže být exekučně uskutečněn bez náležitého exekučního titulu k tomu směřujícího.

Nejvyšší soud vyhověl dovolacímu rekursu potud, že povolil exekuci zabavením vypořadacího podílu, připadajícího povinné straně po jejím vystoupení ze společenstva. V odstavcích 3 a 4 zrušil napadené usnesení a uložil exekučnímu soudu, by rozhodl po výsledku dlužníka o návrzích vymáhajícího věřitele ad 3 a 4.

D ů v o d y:

Pokud se týče návrhu vymáhajícího věřitele na povolení exekuce zabavením a přikázáním členských podílů, příslušejících povinné straně, nelze dovolacímu rekursu přiznati oprávnění, neboť jest přisvědčiti právnímu názoru rekursního soudu, že tato exekuce jest nepřipustná. V tomto směru se stěžovatel poukazuje na rozhodnutí sb. n. s. čís. 3199, jímž byla vyřčena a odůvodněna zásada, že ani podíly členů společenstva s ručením obmezeným nejsou zabavitelné pro pohledávky jeho soukromých věřitelů. Jinak jest tomu, pokud se týče návrhu na zabavení vypořadacího podílu, připadajícího povinné straně po jejím výstupu ze společenstva. Tato exekuce jest přípustná ve smyslu ustanovení § 56 a 59 zákona společenstevního-čís. 70/73, jichž jest obdobně použiti i na společenstva s ručením obmezeným důsledkem právního stanoviska zaujatého v řečeném rozhodnutí. Že vypořadací podíl posud neexistuje, nevádí, neboť jeho existence jest podmíněna výpovědí členských podílů povinné strany, a právě k této výpovědi má být vymáhající věřitel zmocněn podle svého návrhu ve smyslu § 333 ex. ř. Bylo proto v tomto směru dovolacímu rekursu vyhověti, a napadené usnesení změnit, jak se stalo. Pokud se týče návrhů vymáhajícího věřitele, obsažených v odstavcích 3 a 4, jde o návrhy na zpeněžení zabavených nároků ve smyslu § 333 ex. ř., o nichž lze rozhodnouti podle § 331 druhý odstavec ex. ř., teprve po slyšení povinné strany, což se dosud nestalo. Bylo proto napadené rozhodnutí v odstavci 3 a v odstavci 4, pokud se tkne návrhu na přikázání podílu na zisku zrušiti, a usnésti se, jak se stalo.

Čís. 10182.

Vyhlášením úpadků na jmění jednoho společníka zaniká veřejná obchodní společnost jen po stránce produktivní, trvá však dále k tomu účelu, by byly urovnány právní poměry, jež byly založeny provozem společného závodu. K výmazu firmy může dojít až po skončení likvidace aneb po jinakém úplném vypořádání. Ani k výmazu jednoho ze dvou společníků nemůže dojít, dokud nedošlo k vypořádání mezi společníky (ovšem se souhlasem správce úpadkové podstaty).

(Rozh. ze dne 27. září 1930, R I 688/30).